

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΗΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΗΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Εγκριμένον υπό τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Ἐτησίαι δραχμαί 150. Ἐξά-
μηνα δραχμαί 80. Τριμηνια δραχμαί 45.
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ (τοχυρόρημαί
ἐπιτογαί, ταξιδ. κτλ.) ἀνωμότως: εἰς τὸ περιο-
δικόν Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ, ὁδὸς Ἐε-
ρηπίδου, 42 — Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1879-1941)
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

* Ἀρχίζει τὴν ἰν Δεκεμβρίου, ἀλλ' εἰ αὐθρο-
μαί ἀρχίζουν τὴν ἰν εἰσιδέσθε μινός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

* Ὁδὸς Ἐρηπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 48ος

Ἀθήναι, 2 Ἀυγούστου 1941

Ἔτος 63ον. — Ἀριθ. 35

ΔΑΥΪΔ ΚΡΩΦΟΡΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠὸ ΙΩΗΝ ΒΟΥΣΙΑΝ

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον]

Τὸ μοναδικὸ αὐτὸ θέαμα εἶχε σὲ
τέτοιον σημεῖον κυριεύσει τὴν προσο-
χὴ μου, ὥστε εἶχα λησμονήσει ὀλό-
τελα τοὺς κινδύνους ποὺ με περι-
στοίχιζαν. Μπροστά στὰ μάτια μου,
ἀνάμεσα στοὺς καπνοὺς
τῆς φωτιᾶς, ἀστραφτε
ἓνα κόσμημα ποὺ ἴσως
νὰ εἶχε στολίσαι ἄλλοτε
τὰ μαλλιά τῆς βασιλίσ-
σας τοῦ Σαβᾶ.

— Ἐσεῖς ὅλοι ὅσοι εἶ-
δατε τὸ φίδι, συνέχισε,
ἀκοῦσατε: Ἐἴσθε ἀπ' αὐτῆ
τῆ στιγμῆ δαμένοι με
τὸν ὄρκο τῆς εἰρήνης
καὶ τῆς σιωπῆς. Δὲν θά
χύσετε τὸ αἷμα κανενὸς
ἀνθρώπου καὶ κανενὸς
ζώου, οὔτε θά φάτε κρέας
ὡς τῆ στιγμῆ ποὺ θά
λυθῆτε ἀπὸ τὸν ὄρκο αὐ-
τόν. Ἀπὸ ἀπόψε τὰ με-
σάνυχτα ὡς τὴν ἀνατολὴν
τοῦ ἡλίου, τῆ δευτέρῃ
ἡμέρᾳ ἀπὸ σήμερα, ὁ ὄρ-
κος αὐτὸς σᾶς δεσμεύει
ἀπέναντι στὸ Θεό. Ὅ-
ποιος πατήσῃ τὸν ὄρκο
τοῦ θά εἶναι καταραμέ-
νος. Θά εἶναι ἔξω ἀπὸ
κάθε νόμο καὶ οἱ ἐκδι-
κητὲς τοῦ Φιδίου θά τὸν
καταδιώξουν καὶ στὴ
ζωὴ καὶ στὸ θάνατο.

Ἐνόσῃ ὁ ἱερέας κρα-
τοῦσε ψηλά τὸ περιδέ-
ραιο, ὅσοι γύρω μου
ἦταν κυριευμένοι ἀπὸ
μιὰ παράξενη ταραχὴ.
Χτυποῦσαν τὸ κεφάλι
τοὺς στὴ γῆ, σήκωναν
τὰ μάτια τοὺς καὶ ἀτέ-

νιζαν τὸ κόσμημα με λατρεία καὶ
πάθος καὶ λυγμοὶ ἀκράτητοι ἐκλό-
νιζαν τὸ κορμὶ τοὺς.

Ἐν ὄνόματι τοῦ Θεοῦ, εἶπε ὁ ἱε-
ρέας, παραβίδω στὸν διάδοχο τοῦ
Ἰωάννη τὸ Φίδι τοῦ Ἰωάννη.

Ὁ Λαπούτα πήρε τὸ περιδέραιο
καὶ τὸ τύλιξε διὰ φορὰς γύρω στὸ
λαιμὸ του, ἔτσι ὥστε ἡ πόρπη νὰ
πέσῃ στὴ μέση τοῦ στήθους του.

Καὶ τότε οἱ δύο ἄνδρες ἀλλάξαν
στάση: ὁ ἱερέας γονάτισε μπρὸς
στὸν Λαπούτα καὶ ἐκεῖνος ἀπλώσε
τὰ χέρια του καὶ τὸν εὐλόγησε. Τῆ
στιγμῆ ἐκεῖνη κατάλαβα διὰ παρ'
ὄλες τίς θεωρίες τίς σχετικὲς με τὴν
ἰσότητά, ὀρισμένοι ἀνθρώποι ἔχουν
ὀριστεῖ ἀπὸ τὸ Θεὸ γιὰ νὰ ἀρχουν
καὶ ἄλλοι γιὰ νὰ ἀπακούουν. Ὁ
Λαπούτα στεκόταν ὄρθιος. Ἐπάνω

στὸ μελαψὸ δέρμα του
τὰ ρουμπίνια ἐρριχναν
τώρα σκοτεινότερες ἀνα-
λαμπές. Ἡ φυσιογνωμία
του εἶχε τὴν ψυχρὴ με-
γαλοπρέπεια ἐνὸς Ρω-
μαίου αὐτοκράτορα. Μό-
νο τὰ μεγάλα του μάτια
ἦταν γεμάτα ζωὴ καὶ
φλόγα καθὼς ἐκοίταζε
τοὺς πιστοὺς του.

— Σὺν κληρονόμος τοῦ
Ἰωάννη, τοὺς εἶπε, στέ-
κομαι μπροστά σας ἱε-
ρέας καὶ βασιλιάς. Βα-
σιλιάς θά εἶμαι αὐριο.
Τῆ στιγμῆ αὐτὴν εἶμαι
ἱερέας καὶ μεσιτεύω γιὰ
τὸ λαὸ μου.

Στράφηκε πρὸς τ' ἀ-
νατολικά καὶ προσευχή-
θηκε ὅπως δὲν τὸν εἶχα
ἀκούσει ποτέ μου νὰ προ-
σεύχεται ὡς τότε. Δὲν
ἐπικαλέσθηκε κατένενα
βάρβαρο εἶδωλο, ἀλλὰ
τὸν Θεό, αὐτὸν τὸν ἴδιο
ποὺ ἐκήρυττε στίς χρι-
στιανικὲς ἐκκλησίες. Πα-
ρακάλεσε τὸ Θεὸ νὰ πα-
ραβλέψῃ τὰ ἀμαρτήματα
τοῦ λαοῦ του καὶ νὰ τὸν
λυπρώσῃ ἀπὸ τὴν σκλη-
διά. Ὑστερα στράφηκε
πρὸς τὸν λαὸ καὶ τὸν
εὐλόγησε. Φόρεσε πάλι
τὸ χιτῶνα του καὶ τὴ
δορὰ τῆς λεοπάρδαλης

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

— Πᾶς στὴν ἐξοχή! Ζήτωσω!
Ἀνεκινώθη ἀπὸ τὸ Αἶλν Ἀριστεῖν

και δέχθηκε γονατιστός από τον Ιερέα μια άσπιδα κι' ένα δόρυ. Τώρα ήταν περισσότερο βασιλιάς παρά Ιερέας, περισσότερο βάρβαρος παρά Χριστιανός, και σαν βασιλιάς θα μιλούσε στο λαό του.

Τόν είχα ακούσει όταν έκανε το κήρυγμα στο βατόρι και είχα κρίνει πως η φωνή του ήταν η πιό συναρπαστική απ' όλες είχαν άνηχησει στ' αυτιά μου. Έδω όμως στην άπειραντη αυτή σπηλιά με την υπέροχη ακουστική ή γοητεία της φωνής του ήταν ακόμη μεγαλύτερη. Οι άκρατες του πότε βαστούσαν την άναπνοή τους και πότε έκαναν δλη τη σπηλιά ν' αντιβοή από τις βάρβαρες έπευφημίες τους. Τό πρόσωπο του Μδάνγκκα ήταν πλημμυρισμένο στα δάκρυα.

Είναι αδύνατο με τη φτωχική μου γλώσσα να αποδώσω όσα είπε ο βασιλιάς Ιερέας στο λαό του. Τους μίλησε για τον πάτερ-Ιωάννη και για τον χρυσόν αιώνα της άφρικανικής αυτοκρατορίας. Τους έκανε μια λαμπρή εικόνα των ήρωικών χρόνων όπου κάθε άνδρας ήταν η πολεμιστής ή κυνηγός. Κατέληξε παρουσιάζοντας τους τους ξένους να φεύγουν και τον χρυσόν αιώνα να ξαναγυρίσει. Μια καινούργια άφρικανική αυτοκρατορία θα ιδρύονταν, τόσο δυνατή, ώστε ο λευκός άνθρωπος θα φοβόταν και τ' όνομά της ακόμα.

Βαθύτατη σιωπή έπακολούθησε. "Όλοι στέκονταν άκίνητοι, σαν όπνωτισμένοι. "Όλων τα μάτια ήταν καρφωμένα στο πρόσωπο του Λαπούτα. Χρειάστηκε να βάλω μεγάλη προσπάθεια για να λυθώ απ' αυτή τη γοητεία που με κρατούσε μαγνητισμένο σαν τον πιό πρωτόγονο άγριο. "Έξαφνα, η ματιά μου έπεσε επάνω στον Ένρικέζ και τότε μονομιές συνήλαθα. Εκείνος έμενε ελότελα ξένος στη γενική συγκίνηση. Τα μάτια του ήταν προσηλωμένα στο περιδέραιο και το βλέμμα του έδειχνε άσυγκράτητη άπληστία. Ταράχτηκα με την ιδέα ότι ο Λαπούτα είχε έναν έχθρο μέσα στους ίδιους τους όπαδούς του και ότι ανάμεσα στους λάτρεις του Φιδισθ ήταν κι' ένας που ή λατρεία του δεν είχε καμμιά μυστικοπάθεια.

Στις πρώτες σειρές έγινε κάποια κίνηση. Οι άρχηγοί προχωρούσαν για να δώσουν τον όρκο της όποιτηγής. "Ο Λαπούτα έβγαλε το περιδέραιο απ' τ' έλαιμό του κι' επικαλέσθηκε για μάρτυρά του το Θεό, πως δε θα το ξαναφορούσε ως την ήμέρα που θα είχε οδηγήσει το λαό του στη νίκη. Οι φύλαρχοι και οι έν-

τ ό υ ν α ς προχώρησαν ένας-ένας κι' έδωσαν τον όρκο κλίνοντας το κεφάλι στο ελεφάντινο κιβώτιο. Ποτέ παρόμοια ποικιλία φυλών δεν είχε βρεθεί συγκεντρωμένη στο ίδιο μέρος. Έβλεπες εκεί Ζουλού και Σβατζί με το κεφάλι τους στολισμένο με μετάλλινες ταινίες και φτερά, Άφρικανούς του Βορρά με χάλκινα βραχιόλια στο λαιμό και στους άστραγάλους, άλλους που είχαν περασμένους χάλκιδες στις μύτες τους και στ' αυτιά τους. Κρανία ξυρισμένα και μαλλιά χτενισμένα με πολυποίκιλους τρόπους, κορμιά γυμνά ή μισόγυμνα και άλλα σκεπασμένα με δορές άγριών ζώων ή φύλλα δένδρων. Άλλοι ήταν μόλις μαυριδεροί κι' άλλοι ήταν μαυροί σαν τον έβενο· άλλοι είχαν την πατικωμένη μύτη των νέγρων κι' άλλοι το λεπτό και αδύνατο πρόσωπο των Άράβων. "Όλοι όμως ήταν κυριευμένοι από τον ίδιο άγριο ένθουσιασμό. "Ο έρκος τους τους άπαγόρευε να χύσουν αίμα, αλλά οι άγριες ματιές τους και οι σφιγμένες τους γροθιές έδειχναν τους σκοπούς τους.

Τώρα και δύο ώρες ζούσα σαν σε όνειρο. Προγειώθηκα όμως άπτόμα στην πραγματικότητα όταν αντίληφθηκα πως σε λίγο θάρχόταν η σειρά μου να δώσω κι' εγώ τον όρκο. Βρισκόμουν καθισμένος στην τελευταία σειρά κοντά στην είσοδο και εγώ έπρεπε να προχωρήσω τελευταίος. "Η κρίσιμη στιγμή πλησίαζε.

Τότε ένοιωσα για πρώτη φορά από τη στιγμή που είχα μπει στη σπηλιά, τον φοβερό κίνδυνο όπου με απειλούσε. "Ως τότε η προσοχή μου είχε απορροφηθεί σε τέτοις σημεία από τις διάφορες ίεροτελεστίες, ώστε είχα ξεχάσει ελότελα τον ένυτό μου και βρισκόμουν σε μια αδιάκοπη υπερένταση. "Η κατάπτωση έρχόταν τώρα και τα νεύρα μου με έγκατέλειψαν τη στιγμή που έμελλε να ξεσκεπαστή η κατεργαριά μου. "Όταν ο Μδάνγκκα προχώρησε έτρεμα σύγκορμος· η σπηλιά άρχισε να χορεύει μπροστά μου και στη ζάλη μου έβλεπα χιλιάδες κεφάλια να γυρίζουν γύρω μου.

Ουδέποτε θ' αποφάσιζα να προχωρήσω, αν δεν φοδόνουν περισσότερο τους γείτονές μου από τον Λαπούτα. Εκείνοι ήταν άξιοι να με σφάξουν, ένψ γι' αυτόν ο όρκος ήταν Ιερός. Σηκώθηκα με κόπο και προχώρησα με βήμα άδέξιο. Τα μάτια μου ήταν καρφωμένα στο κουτί που πότε εξαφανιζόταν και πότε φανερόνταν μπρός στα μάτια μου.

Έξαφνα μια φωνή — ή φωνή του

Ένρικέζ — άκούστηκε δίπλα μου! — Κατάρα! Μας έπρόδωσαν! Ένοιωσα να με πιάνουν από το λαιμό, μα δεν είχα καμμιά δύναμη για ν' αντίσταθώ. "Υστερα χαλάρωσαν το σφίξιμό τους και με άρπαξαν από τα χέρια. Θα είχα ύφος άποχαυνωμένο και χαμογελοόσα ήλίθια, ένψ οι άγριοι γύρω μου έκαναν σαν μκνιασμένοι. Κάποιος είπε — και μου φαίνεται πως άναγνώρισα τη φωνή του Λαπούτα:

— Είναι ο δπάλληλος της αποθήκης του Μπλαουβιλντεμπεστφοντάιν. Δεν έβλεπα παρά το ήρεμο πρόσωπό του όπου πλανιόταν ένα εϊρωνικό χαμόγελο.

Είχα τη συναισθηση ότι μυριάδες χέρια μ' άρπαζαν και μ' έπνιγαν, όταν μια διαταγή δοσμένη σε θυμωμένο τόνο άκούστηκε πάνω από το πανδαμμένο.

Αιποθύμησα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄

“Ο Άρκολλ στέλνει ένα μήνυμα

“Όταν συνήλαθα, ένοιωθα τον έαυτό μου σαν να είχα φάει άγριο ξύλο. Κι' όμως δεν φαντάζομαι να με είχαν κακομεταχειριστεί μες στη σπηλιά. Με είχαν μόνο δέσει σφιχτά και με κουβάλησαν έξω. Τα δασμά μου από δερμάτινα λουριά μου πλήγωναν τα χέρια, τους άστράγάλους και τους ώμους. Κι' όμως αυτά ήταν τα λιγότερα από τα δεινά μου.

“Όταν ξαναδρόηκα τις αισθήσεις μου βρισκόμουν ξαπλωμένος ανάσκελα και κοίταζα το φεγγάρι. Γύρω μου άνηχούσε ή βοή της στρατιάς των μαύρων που έτοιμαζόταν να ξεκινήσει.

[Άκολουθεί] ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΣΤΗ ΘΑΝΗ ΤΟΥ Ν. Π.

“Ήσαν οι σκοτεινοί οι άνθρωποι τον πήσανε κάποιο πρωί. Κι' άξαφνα ούόστηκαν οι κόποι που όλη μια γιάμιζαν ζωή...

Πίσω Του, πλήθος ή Νεός, με μάτια δακρυσμένα, άπλη... Θρηγεί μαζί Του, τ' όνειρό της. Μουίξει σαν μια κηδεία διπλή...

Στο μεσημέρι της ζωής μας, οι άλλοι έμεις... μες στο κενό... κλαίμε μ' Αυτόν και της ψυχής μας παιδάκι δόδεκα χρονώ...

ΛΙΛΑ ΚΑΡΑΚΑΛΟΥ-ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ

ΑΘΗΝΑ Ι ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Η ΟΥΡΑ

Άγαπητοί μου,

Οι συνθέτες Πνευματικών Άσκήσεων όρίζουν την ούρα «μέλος ζώου». Άλλά ή ούρα είναι και «μέλος» κομμήτη, και «μέλος» βραϊλικού ή δεσποτικού μανθόα, και «μέλος» γυναικείας φορεσιάς και καθεξής. Και τον τελευταίο καιρό, έγινε και «μέλος»... μαγαζιού. Πραγματικός, απέξω από κάθε μαγαζί — μανάβικο, μπακάλικο, περίπτερο, πρατήριο — βλέπουμε τώρα μια μεγάλη ούρα από λογής-λογής ανθρώπους, που περιμένουν στρυμωγμένοι, κολλημένοι ο ένας με τον άλλον, νάρθη επίτελους ή σειρά τους για ν' αγοράσουν μια όκα μπάμιες, μισή όκα έλιές, δυό άδρα ή ένα πακέτο σιγαρέττα. "Η ανθρώπινη αυτή ούρα άρχίζει από το μαγαζί, όπου είναι και πυκνότερη, αλλά που τελειώνει, πολλές φορές, δεν φαίνεται, γιατί χάνεται στο βάθος του δρόμου ή συγγέεται πάρα πέρα με την ούρα άλλου μαγαζιού. Οι συστυγισμένοι άνθρωποι, κάτω απ' τον ήλιο, στέκονται άκίνητοι, ή προχωρώντας με βήμα σημειωτό, ελόκληρες ώρες και συχνά, όταν φθάνουν κοντά στον πωλητή και, με τα λεπτά στο χέρι, του κάνουν δυνατά την παραγγελία τους, άκουσε πως το ποθούμενο τελείωσε και βλέπουν την πόρτα του μαγαζιού ή την θυρίδα να κλείνει άμείλιχτα μπροστά τους. Είναι, μα την ήλίθια, μια από τις μεγαλύτερες άπογοητεύσεις και φούρκες της σημερινής μας ζωής: «Μισή όκα και μένα!... — Δεν έχω! — Μπρέ άμάν! — Όταν μου ξαναδώσουν». Μπρούμ!

Υπάρχουν καμμιά φορά κι' ένας-δυό άστονομικοί που κρατούν την τάξη της ούρας. Άλλά συνήθως ή ούρα την κρατεί μονάχη της. Οι ίδιοι δηλαδή οι άνθρωποι που περιμένουν, δεν επιτρέπουν σε κανένα να σπρώξει, να παρεντεθή, να πάρη τη σειρά ενός άλλου. «Κύριος! του φωνάζουν άγρια, έξω, πίσω! αν είσαι και παπάς, με την άράδα σου θα πάς!». "Όλοι είναι έναντιον του, έτοιμοι να τον συμμορφώσουν και με τη βία. Κι' εκείνος βλέπει τα στενά κι' αναγκάζεται, από πρώτος που ήθελε, να πάη τελευταίος — όχι, παιζουμε... Το ίδιο εξαγριώνεται ή ούρα κι' όταν κανένας έξυπνος πλησιάζη εκ του πλαγίου κανένα προηγούμενο, γνωστό του, του δίνει

λεπτά και τοΰ ψιθυρίζει: «Πάρε, καίμενε, και γιά μένα όταν έρθη ή σειρά σου. — Όχι! όχι!... του φωνάζουν από παντού· αυτό δεν επιτρέπεται! Τι! θα γινόταν αν έκάναμε έτσι όλοι:...». "Η κατακραυγή είναι γενική κι' ο έξυπνος αναγκάζεται να πάρη πίσω τα λεπτά του και να σταθή με τους άλλους, να περιμένη. "Η ούρα τελοσπάντων έχει τους κανόνες της, τους νόμους της, και κανένας δεν μπορεί να τους παραβή ή να τους καταστρατηγήσει άτιμωρητεί. Πριν επέμβουν τα όργα της τάξης, έπεμβαίνουν οι πια ένδιαφερόμενοι, οι άνθρωποι που άποτελούν την ούρα.

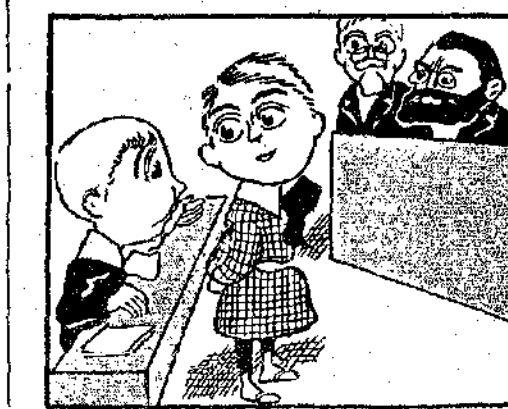
Κι' είναι κάθε τάξης και κάθε ήλικίας. Κύριοι, κυρίες, λαϊκοί, γυναικόσλες, όπηρετές, όπηρετρίες, νέοι, γέροι, παιδιά, κορίτσια. "Η κατάσταση, ή ανάγκη, έφερε σε μια κοινωνική ίσοπέδωση. Προχτές, ένας περιπτερισχος, την ώρα που θα πουλούσε σιγαρέττα, από τις έξη το βράδυ, και μπροστά στο περίπτερό του είχε σχηματισθεί μια άπελπιστική ούρα, όπου διακρίνονταν και πολλά κορίτσια — αυτά βέ-

βαια δεν ήθελαν ν' αγοράσουν σιγαρέττα για τον έαυτό τους, αλλά για τον πατέρα ή τον άδελφό — άκέφθηκε να χωρίσει τα πρόβατα από τα έρίφια και φώναζε: «Άπό δω οι κύριοι, από δω οι δεσποινίδες. Θα δίνω σ' έναν κύριο και σε μια δεσποινίδα εκ περιτροπής». Το περίπτερο είχε δυό θυρίδες, κι' ή ούρα παραδέχτηκε να σταθούν στη μια οι άντρες και στην άλλη τα κορίτσια. Μάλιστα, εκ περιτροπής! Άλλά ο περιπτερισχος δεν έπρεπε να κάμη κανένα κατήρι, καμμιά εξαίρεση, γιατί άλλοίμονό του! "Αμα έδινε ένα πακέτο σε δεσποινίδα, έπρεπε να γυρίσει εύθες να δώση άλλο ένα σε κύριο και πάλι. "Όλοι τον έπρόσεχαν, κι' όλοι του φωνάζαν, όταν τον έβλεπαν ν' αγοράσει λίγο στη θυρίδα των κοριτσιών: «Άπό δω τώρα!... Άπό δω!... Μή δώσης και σ' άλλο κορίτσι!... Μή!» Έπιτέλους ο άνθρωπος βαρέθηκε τις φωνές. Κι' είπε στα κορίτσια που έμεναν, να πάρουν σειρά στην άλλη ούρα... τελευταία.

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΥΠΟΒΟΛΕΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ

7. "Ο μαθητής που σηκώθηκε κατόπι ήταν ένα παιδί με μεγάλα μαύρα μάτια, που φαινόταν έξυπνότατο. Άλλά κι' αυτό ο υποβόλεας το έκαμε να πητή μεγαλύτερη άνοησία του κόσμου. Και να πως. — Ρωμαϊκή Ιστορία, είπε ο κ. Έπιθεωρητής. Γνωρίζεις, παιδί μου, πως όνομάζετο ο πρώτος αυτοκράτωρ της Ρώμης; "Ο ξεταζόμενος δεν έγνώριζε. "Ο Σοφίδης, ξεχνώντας το θυμό του, τον λυπάται και του σφυρίζει: — Άβυσσος! Άβυσσος! "Ο ξεταζόμενος το άκούει αλλά διατάζει να το πη. Αυτός δεν έφει «Άβυσσος» παρά το μήνα... Και γυρίζει τα μάτια του στον υποβόλεα σαν να του λέη: «Με κοροϊδεύεις!». "Ο Σοφίδης τότε θυμάται την παλιά του μέθοδο, και του δείχνει με τρόπο ένα συμμαθητή τους που λεγόταν Άβυσσος Φωκάς: «Νά, μωρέ, κοντέ! Πως τον λένε αυτόν;». Έπιτέλους ο ξεταζόμενος νομίζει πως κατάλαβε. Κι' άπαντά: — "Α, μάλιστα! Φωκάς! — Έχεις λάθος! φωνάζει ο κ. Έπιθεωρητής μες στα γέλια των παιδιών. Δεν ξεταζόμενος Βυζαντινή Ιστορία, αλλά Ρωμαϊκή. Φωκάς ήταν ένας άντοκράτωρ του Βυζαντίου, αλλά ο πρώτος αυτοκράτωρ της Ρώμης ήταν, κύριε, ο Άβυσσος! — Περιέργο! κάνει άφελέστατα ο ξεταζόμενος και τον Φωκά Άβυσσο τον λένε!

Αυτός δεν έφει «Άβυσσος» παρά το μήνα... Και γυρίζει τα μάτια του στον υποβόλεα σαν να του λέη: «Με κοροϊδεύεις!». "Ο Σοφίδης τότε θυμάται την παλιά του μέθοδο, και του δείχνει με τρόπο ένα συμμαθητή τους που λεγόταν Άβυσσος Φωκάς: «Νά, μωρέ, κοντέ! Πως τον λένε αυτόν;». Έπιτέλους ο ξεταζόμενος νομίζει πως κατάλαβε. Κι' άπαντά: — "Α, μάλιστα! Φωκάς! — Έχεις λάθος! φωνάζει ο κ. Έπιθεωρητής μες στα γέλια των παιδιών. Δεν ξεταζόμενος Βυζαντινή Ιστορία, αλλά Ρωμαϊκή. Φωκάς ήταν ένας άντοκράτωρ του Βυζαντίου, αλλά ο πρώτος αυτοκράτωρ της Ρώμης ήταν, κύριε, ο Άβυσσος! — Περιέργο! κάνει άφελέστατα ο ξεταζόμενος και τον Φωκά Άβυσσο τον λένε!

ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΗΣ

Αθήνα, 42 δόξ Εθνεπίκου την 30 Ιουλίου 1941

ΑΓΡΙΟ, καθώς σάς έγγραφα, γίνεται στον Άγιο Δημήτριο το σκραντάμιο μνημόσυνο του Νικολάου Η. Παπαδόπουλου...

Φωτιά ή εικονογράφηση των τελευταίων μου φυλλαδίων: δυό μόνο μεγάλες εικόνες...

Νύβη, 8 Ιουλ. — πολύ ενδιαφέροντα δλ' αυτά, κι' είναι ευχαριστημένη που μοι γράφετε συχνά...

Μαργαρίτα, 17 και 18 Ιουλ. — χαίρω που είσαι τώρα καλά από τη σκληροκοιτίδα, αλλά γιατί δεν κάνεις έγχειρηση...

Νηρέα, 5, 8 και 12 Ιουλ. — είπα στον Αθηναίο πως ή «Μικρή Στιχουργική» είναι στον τόμο του 1919...

Διαβητάρινο Πουλί, 11 Ιουλ. — ή Αρχαιολογία είναι πολύ όμοιο μάθημα και δεν θα σέ κάμουν βέβαια να τ' αφήσει...

Εθνεπίκου Παλιέ, 9 και 18 Ιουλ. — δεν μπορώ να θυμηθώ για το κομμάτι σου, πρέπει να περιμένω τη σειρά του...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Νυμπελουγγεν, α' (ΜΑ). Φωτοβόλος, Αστήρ, α' (ΔΑ). Αγαθάγγελος, α' (ΙΙ). Μιχαήλ, Αγγελος, α' (ΜΑ)...

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της: Ονειρο Πλάτων (να, και μόνο μου άρεσε πολύ το άρθρο του κ. Παλιολόγου...

ρες' ελπίζω να μου γράψετε συχνά) Βασίλισσα των Ρόδων κτλ. κτλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΡΧΗ του νέου 295ου Διαγωνισμού Λύσεων. Ίδια προκήρυξη εις την είσοδον σελίδα Α1...

337. Αεζιγίφιος Ένα μέρος απ' ταυτό, Μά χωρίς το τελικό, Μ' ένα φοβητούδα ένούθη...

338. Μεταγραμματισμός Στ' άνθη λαμπρή έχει θέση, Λευκότερο δεν είδα...

339. Δικτυωτόν Μυθολογικόν τέρας, Χώρα της Αφρικής, Απόστολος...

340. Κρυπτογραφικόν 1 2 3 4 2 5 = Μυθικός ήρωας, 2 5 1 2 5 = Επίθετον, Ιερός, άγιος...

341-345. Μαγικόν Γράμμα Τη άνταλλαγή ένός γράμματος εις έκάστην των κάτωθι λέξεων...

346. Αμροσιγίς Τάχρικά των κάτωθι λέξεων άποτελούν θαλασσίαν θεότητα και όνομα ύποβρυχιου...

347. Γείφιος ΝΙ ΝΙ ΜΕ ΜΕ Ονειροπόλος του Ταυγέτου

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευμ. Ασκήσεων του φύλλου 20. 186. Παύσατις (Πάρις, Άττις. — 187. ΠΟΛΟΣ 188-192. Τό περωτόν...

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Έως όσον τό ποδό λέγεις, με καλά στυλιό, δρ. 10, τό ελάττωον τίμημα. Πέρην τών δύο λέξεων...

Πέντε, πνεύμα άνήτητον επέρχεται επ' όμων και δύναμις Νίκης Έλλάδος επισκοπίας όμας. ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΥΓΑΟΣ

Εστé έτοιμοι, Διεθνοτάς μου: Ιωάννην Ξεπολυτίδην, Άνεξαρτήτας 7, Άθήναί (7). ΕΞΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

Οποίασ θέλει να μάς ευχαριστήση ως στείλχ τετραδικά του στήν: Καίτη Κουζλέα, Οικία Βρυών Πολύδροσον Χαλανδρίου, και θα λάβη δικά μας.

Νέοι συμπόλιται στο ύλλογό μας: Νυχτερίδα, Κολυμβητή, Στιέρ. Λόγφ πιπογραφικου λάθους έγγραφή ότι Αιστ είναι μέλος.

ΔΙΑΒΕΒΙΣ. — Μαρία Άντουανέτα: Τό Ίδεώδες της Βασίλειας Χυρσιανόπουλο: Ο άόρατος άνθρωπος, ως όπλον και άμυνα...

Γκού, Μαρσαντές, Νέμεσις, Προσκοπία, Ρήγισσα, Άγι. Αίδον Άριστέστιν, Άκέλα, Άνθοσομηνάγέ, Άτίτλα, Μπαγκήρα...

Πάγο, λόγω της ζήτησης χρειαζόμαί τετραδικά σου. Στείλε: ΜΑ. Έντελβάτς

Στόν Άγι εύχόμεθα χρόνια πολλά, Μάρκος Μπότοσαρης, Άλκης Μόρας.

Πράσινη Άκτίνα, ευχαρητήρια για τούς σκοπούς σου και εγκάρδιες εύχες για την επιτυχία τους. Έντελβάτς

Η ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ κι' ό ΣΑΡΡΗΛΩΝ τούς φίλους χαίρετοδνε και πολυμούν αναφανδόν δσους δεν άγαποδνε.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ Ευχαριστοδμε θερμά (άν και κίνη ζέστη) τα διαπλάσσοικα που ήρθαν στην συγκέντρωση μας.

ΘΕΑΜΑΤΑ. Σανθός Ίπποτης, Μαδρα Ρόδα, Μαρία Άντουανέτα, Τό ζύπνημα, Ομηρος, Περιπλανώμενος Ιουδαίος, Τριφυλλί, S. O. S. Παγόδουνο!

Ο άετός δεν άσχολεϊται με μοιός. Πρός γνώσιν Άλθβινού Θρόλου. ΧΡΗΣΟΠΤΕΡΟΣ ΑΕΤΟΣ τών ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΩΝ

Εισερχόμενος στην κίνηση χαίρετοδ δλους με μια αποκάλυψη: Μορφεύς = Αμυρόπουλος. Άνίκητος

Πράσινη Άκτίνα, σπομένος μ' άνθη να είναι ό όρόμος της δράσεώς σας. Ο 2ος σας σκοπός θαυμάσιος.

Ανήλιμα... άραλός, κατί θα έτρεχε... άχι βέβαια ναρό — για να μην έρθουμε. Παρίερα, έπρεπε να τόχατε καταλάβει. Άς είναι όμοιος...

ΠΡΟΣΟΧΗ. Έξακολούθω άνταλλαγή Μικρών Μυστικων στη νέα μου διεύθυνση: Ατσαν Νικηθήμιο, Κρασό 8 και Νάξου, Άθήνας (8) δια Άλεπουδίτσα.

Ανυπόταχτο Ναυτάκι. Τό ληχειό άν σόχε πάλι δεν θα γμίξες με άτηλή μ' ε, τι φτάσει, ε, τι πάλι.

Προσκοπία, λατρεύεις την... εξοχή;!! Κουνούπι, καί σου!! Βασίλισσα των Ρόδων

ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΟΙ: Τά λόγια πρέπει ναύαι μετρημένα. Ή παρομρία λέγει: Σιέπτον πολλά και λέγε λίγα.

Χρυσόφτερη Πεταλοόδα, έφαγε πολλούς ή Ρήγισσα; Γιατί φάγεις λατόν; Διαβητάρινο Πουλί

Στή φωτανή κι' άνέφελη ζωή σου, διαπλάσσοικα, να κι' ένας Άλυτος. Γείφιος

ΠΡΟΣΟΧΗ! Ένός ελίγου αναμίναιτε μέγαν πρωτοτυπιόταν διαγωνισμόν. ΜΑΓΕΜΜΕΝΟ ΒΙΟΛΙ

Ανυπόταχτο Ναυτάκι, θέλω να πιστεύω ότι δεν καταλαβαίνω. Δοξασμένο Άκουστήρι

Τούς ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΟΥΣ και Σίφωνα, Ίδανή, Σπίθα, Στραδόβλο, Στοιχειωμένο άδσο, Βράχο, Καράβι για εύγες θερμά εύχαριστοδ. ΧΡΗΣΟΠΤΕΡΟΣ ΑΕΤΟΣ τών ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΩΝ

Ζάχαρη! πως κατήγητες — Μήν το θαρρείς γι' άστείο — Τη γλώκα τώρα να σκορπές Κι' εσύ με τό δαλίτο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ. Όλοι και όδλες στη Διάπλασις έβρον δτι είμαι ό Άδαμόπουλος. Ξπομένως...

Ο άετός δεν άσχολεϊται με μοιός. Πρός γνώσιν Άλθβινού Θρόλου. ΧΡΗΣΟΠΤΕΡΟΣ ΑΕΤΟΣ τών ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΩΝ

Εισερχόμενος στην κίνηση χαίρετοδ δλους με μια αποκάλυψη: Μορφεύς = Αμυρόπουλος. Άνίκητος

Κ. Στεργιόπουλε, πάλι πολλός καιρός που χάνονται έγγραμματα για μένα στο ταχυδρομείο. Τετραδικά ελάχιστα έλαδα. Προσπαθώ να άνακαλώφω γιατί. Ξπομένως...

Ατίτλα, μουλόικα μου σε έξω. Άνίκητος

ΑΤΤΙΛΑ, ΚΑΒΕΤΑΝ ΑΓΡΑ, έδν θέλετε να άνταλλάξουμε γραμματόσημα όρίσιντε πρσφίνήν συνάντησιν. ΕΥΘΥΜΟΣ-ΟΡΕΙΒΑΤΗΣ «ΑΘΗΝΑΙΩΝ»

Φιλέρημε. Άντιστρέφεις τέκνον μου τό νόμο: «τα έμύονιμα άποθώνονται». Συμφωνείς, Ζάχαρη; ΑΚΑΚΙΟΣ

Αίληλογραφώ με έλινε — πάλιν Ο νεϊρο-πόλου. Γράφει ΜΑ (1959) δια ΣΚΙΡΕ «ΑΘΗΝΑΙΩΝ»

Στέφανε της Δόξης, λυπήθηκα που δέ μπόρεσα να σε δώ. Έλπίζω να ανταμωθούμε άργότερα.

ΑΓΓ, σε συγχαίρω δια τας επιτυχείς έξεστάσεις σου εις την Γαλλικήν Άκαδημία. ΕΞΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

Εθεάθη Άεροπόρος χειροτονών άσθενή παιδα έν μέση δδφ. ΜΙΚΡΗ ΟΡΕΙΒΑΤΙΣ

Διαπλάσσοικα: ΠΡΟΣΟΧΗ! Πρέκη-ρόσω ελεύθερο Φιλολογικό διαγωνισμό. Προθεσμία δίμηνη. Συμμετοχή τριδραχμος. Βραβεία έκλεκτά. Διεύθυνση: Γεώργιον Κοδνδουρον, Ήρακλείου 7, Άθήναί. Άπό τούς συνεργάτας της σελίδας...

Α νόνημα Διαπλάσσοικα. Συναγή προς διατήρησιν φόρμας: Γάλα φούρνου. ΠΑΠΑΚΙΑΣ

Φιλέρημε, άταίριαστο τό ψευδώνυμο έφάσον κάθε βράδυ βολταρίες στο Άλας με πολυληθεστάτην (!!) παρέα. Ονειρο Πλάτων

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΕΚΟΠΙΟ. Διαπλάσσοικα, ό ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ πέθανε, αλλά ή ιδέα θα μένι όσοι δλοι τη ζούμε και την έξοουμε. Άς σηκώσουμε ξανά τό λάβαρό της, που έσκυψε εδλαβία μπερούα στο νερό, κι' ες τό κραχάσουμε ψηλά.

Προκήρυξες πρώτου διαγωνισμοδ Μικρών Μυστικων και Σιτίσων. Συμμετοχή δι' έκαστον χωριάτ τριδραχμος, δια τούς δύο μαζί πεντάδραχμος. Προθεσμία δίμηνη από της δημοσιεύσεως. Τέσσαρα βραβεία έκλεκτά. Γράφαιτε στην διεύθυνση του Μυστηριόδου Ίπποτου ή του Κάβουρα. ΑΝΟΗΤΟΙ

[MA'-1504]
 Πρωτοπαίοντας σ'α διαπλασκόσμο, χαιρετῶ φιλικῶ ἔλους. Ἀλληλογραφῶ μὲ τὴν μεγάλην ἐξίν. Διεῦθοντες: Κολωνοῦδος 43, Ἀθήναι. Κ. Τοιμπουκέλην, διὰ ΚΑΒΟΥΡΑΝ

[MA'-1505]
 Ἐναντιοπαρούμενη σ'τὴν κίνηση τῆς Διαπλάσεως ἀλληλογραφῶ καὶ ἀνταλλάσσω τετραδιάκια. Δίσις: Φροσούλα Ἀναγνωστοπούλου, Ἀφροδίτης 5, Καλλιθέα (πρῶην Κυριατζίουσα Κυανόλευκος) Μανῶλια

[MA'-1506]
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΤΙΒΕΣΣ
 Ὁ ΜΟΡΦΕΥΣ ἔχοντας τὴν 13άα δι: θὰ τὸν ὑποσηρῆξαι ἔλοι προκηρῦσαι τρίμηνον, τριδραχμον διαγωνισμὸν στίβου. Θὰ στίβειτε τὸ ἐπόμενον κείμενον: Ἀπὸ τὰ Φαῖδρα μὴ πορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε ἀπὸ ποῦ διακρίνετε τὴ νέα πέρδικα ἀπὸ τὴ γάρτικη μὲ ἀπὸ τὰ δόντια ἀστεύεσθα μοῦ φαίνεται πὼς οἱ πέρδικες πουλιὰ δὲν εἶναι δὲν ἔχουν δόντια καὶ φίλε μοῦ ἔχω ὁμως ἐγῶ. ΜΟΡΦΕΥΣ

[MA'-1507]
 Σὲ συμβουλευτῶ **ΧΕΙΜΑΡΡΕ** τοῦς στίχους πιά ν' ἀφίσης καὶ σ'α Μικρὰ μου Μυσικὰ κοίταξε ν' ἀπαντήσης! **ΘΕΣΠΕΣΙΑΝΟΣ** (Ἐυθῶμων Ναιάτων)

[MA'-1508]
 Ζητείται παπικός Προσοκοπίας πρὸς ταχέαν ἀναχώρησιν τῆς Γυνὸ

[MA'-1509]
 ἈΤΤΙΑΑ συγχαρητήρια διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις σου εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν. **ΒΣΘ ΕΤΟΙΜΟΣ**

[MA'-1510]
 Ἄν εἶναι ἀπλανῆς ὅτε πλανῆτης εἶναι ὁ Ἀστὴρ ἕνας κομήτης. **ΒΣΘ ΕΤΟΙΜΟΣ**

[MA'-1511]
 Ἐνα θερμὸ χαιρετισμὸ στέλνει ὁ δὸα διαπλασόπουλα γνῶριος τοῦς τελευταίους μῆνες τὸ Ἀνυπόταχτο Ναυτάκι

[MA'-1512]
 Ταξιδιωτῆς=Ραφτόπουλος. Στοιχειωμένο ἄσος=Ν. Ἰακωβίδης. Ἄγις=Α. Δομῆδος. Συριανὸς ὁ ἔβρο εἶσαι ὁ Κυ...ης. Τὰ διαλελυμένα Ἀγγλικά δέχονται μέλη τῆς ὑπὸ διάλυσιν «Νίκης» Ἑλλάδος. Τί ὄρατο! **ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ** (ἔννοεῖται καὶ τὰ πάντα πληρῶν)

[MA'-1513]
 Μεγάλη χαρὰ, Διαπλασκόσμο, θὰ δῶση τετραδιάκι ἢ γραμματάκι σου σ'α Ἀνυπόταχτο Ναυτάκι

[MA'-1514]
 Διεῦθοντες: Κατὴν Καρνεκόλου, Πολυθίου Δημητρακοπούλου, Πατῆσια, Ἀθήνα (8). Ἀνυπόταχτο Ναυτάκι

[MA'-1515]
 ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ γιὰ τὸ ὠραιότατο βραβεῖο θερμὰ εὐχαριστῶ. *Δευκὴ Καμέλια* τῶν ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΑΩΝ

[MA'-1516]
 Ναξ, Ἀφρόκριν, ἀποκαλύψεις ἀποκαλυπτομένων εἰς τετραδιάκια=ἔτροπα σ'α νερὰ καὶ ὄρατα ὁστάσεις δι' ἀποκαλύπτοντας. *Δευκὴ Καμέλια*

[MA'-1517]
 Διαβατῆριο Πουλί, ἡ γνωριμία σου μὲ ἐνθουσίασε. Ἐλπίζω νὰ πάψης πιά τὴ κειράγματα. *Δευκὴ Καμέλια*

[MA'-1518]
 Ἀίχουδῆ, τὸ κίτρινο χρώμα δὲν πάει σ'α τοῦς μαλαχρουνούς. Καθυστερημένη. *Μπὸν-Μπὸν-Μόνια Βάνα*

[MA'-1519]
 Σ'άν Πράδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐορτασμῶ τῶν Διαπλαστικῶν Ἐξηκονταχρόνων σ'τὴν Ἀθήνα, σφίγγω κ' ἐγὼ μὲ τὴν καρδιά μου τὸ χέρι τῶν διαλεχτῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς: *Πιοτὶς Πατρίδος, Ζάχαρης, Ταυρομαχου, Ἐθνομῶ Ἰδαίουδου, Ἀπόλλωνος τοῦ Μπελβεντέρε, Φιλέρημου, Μιχαὴλ Στρογγύου, Μῆριουτου Σπουγγαῶ, Γελαστοῦ Ἀντιπλοιάρχου, Σανθοῦ Ἰππῆτου.*

Ὁ τόπος δὲν μ' ἀφήνει νὰ ἀναφέρω προσωπικὰ κ' εἶναι τόσο πολλὰ τὰ τόσα Διαπλασόπουλα ποῦ ἐργάστηκαν μὲ ἐνθουσιασμό, ἐπὶ μῆνης, γιὰ τὸν ὄρατο σκοπὸ.
 Ἡ ἀνάρτησις τοῦς θὰ μοῦ μῆνει ἀληθινὰ ἐξέχαστη. **ΒΟΣΚΑΡΟΥ Γ**
 Γ. Ὅσους δὲν εὐχαριστῶ τοῦς εὐχαρίστησις ὁ κῆριος **ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ**.

[MA'-1520]
 Ἀίχουδ' Ἀκὴ ὁ πρῶτὸς περίπατος σ'α πάρκο εἶναι θυγητότατος. Καθυστερημένη, Μπὸν Μπὸν Μόνια Βάνα.

[MA'-1521]
 Βασίλισσα τῶν Ρόδων, κρῆτα καλὰ τὴν νταντὰ σου ἀπ' τὸ χεράκι μὴ πέσης καὶ κῆμης μοῦομ. *Καμηλοπάρδαλις*

[MA'-1522]
 Γκρι-Ντάφ, εἶφος ἢ σιωπὴ μου, εἰς ἀπάντησίν σου... **ΟΜΗΡΟΣ**

[MA'-1523]
 Μελοδραμάτων ἐκτελέσεις, Ἀντουανέτα: Κοιρομάνη Βασίλισσα, Ζάχαρη, Σετραλαμάνη... Μερσόντες: Ἀφρικάνια, Εἴθυμα νσιῖτα, Παλιῆτοι, Ἀσούλητες, οἱ νυχτοπερκατιόσας, Νικη Ἑλλάς, Ἐριρῆτοι. **ΑΔΕΘΙΝΟΣ ΘΡΥΛΟΣ** *Νίσης Ἑλλάδος*

[MA'-1524]
 Διαπλασόπουλα, προσωρινῶς διακόπτομα ἀνταλλαγὴ Μικρῶν Μυστικῶν λόγῳ ἀλλαγῆς διευθύνσεως μας. *Παιρασμός-Μπὸν-Μπὸν*

[MA'-1525]
 Οριστικῶς τελικὴ προθεσμία Τριῆθλου 31 Αὐγούστου. Διόρθωσις (MA-1339). Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ δλόκληρος ἢ ΝΙΚΗ-ΕΛΛΑΣ.

[MA'-1526]
 ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΩΝ πρὸς Δοξαμένο Ἀκρωτήρι, λόγῳ προκλητικῆς στάσεως! Ὅροι: Ἀναγνώρισις προαγωγῆς κτηθείσης ἐπὶ πεδίου μάχης. Ἰποταγὴ τῆς πέννας σ'α μπαγιέττα! Ἀναίρεσις (787, 846, 1177). Ἀποζημίωσις Τελεσιγραφικῶν. Ἡ μὴ παραδοχὴ συνεπάγεται ρῆξιν, ἀγυελομαχίαν! **Δοδὲ ΟΜΗΛΙΓΚΑΝΤΩ**

[MA'-1527]
 Μπήκε ὁ ΝΙΜΠΕΛΟΥΓΚΕΝ, οὐαὶ σ'α τοῦς Ἰδαίουδεις Νικητῆς.

[MA'-1528]
 Πρωτοπαίοντας σ'τὴν κίνηση τῆς Διαπλάσεως χαιρετῶ ἔλους-εξ. Μάρκο Μπότοσρη ἀλληλογραφῶμα; Διεῦθοντες (MA-736). *Ἄετιδῆς* Γραμματεὺς «Ἐλπιδοφόρων»

[MA'-1529]
 Σανθὲ Ἰππότα, ἔως πότε θὰ παριστάνης τὸν... Αἰνῶσαν. **ΠΑΠΑΚΙΑΣ**

[MA'-1530]
 Ἀλληλογραφῶ μὲ ἔλους-εξ. Στείλατε πρῶτοι. Διεῦθοντες (MA-736). *Φιλέλλη* Συλλόγου «Ἐλπιδοφόρων»

[MA'-1531]
 Διαπλασόπουλα ὑποσηρῆξαι **ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΥΣ Διεῦθοντες (MA-736)**.

[MA'-1532]
 Προσοκοπία-Γυνὸ: Ρωμαντισμὸς ἀνάλογος μὲ τὴν ἱστορία του. Ἄλλως τε χρειαζέται κ' αὐτὸς πότε-πότε. Νομίζω; *Μαγεμμένο Βιολί*

[MA'-1533]
 Ἄρατε, δὲν πρόσες τὴν ἱστορία μου. Ὅτε δοξάρι ἔχω, ὅτε αὐτομάτως παίζω. Τοῦναντίον μάλιστα, μπερεῖς νὰ βρῆς κανένα δοξάρι ἀντίετο καὶ ἀνάλογο γιὰ *Μαγεμμένο Δοξάρι*;

[MA'-1534]
 Γνωστοποιούμεν ὅτι ἱσοσῶμεθα παντὸς Συλλογικῶ Ἀμνηστικῶματος πρὸς ἀποφυγὴν *παρεξηγήσεως*. **«ΔΕΥΚΟΙ ΑΕΤΟΙ»**

[MA'-1535]
 Ἄν θελήσῃ ν' ἀκούσης ἀπὸ κοντὰ τοῦς δαυδάρτητος, ὅπως λέε, ἔχους μου, Ἀνυπόταχο Ναυτάκι, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σὲ καθυποτάξω! *Μαγεμμένο Βιολί*

[MA'-1536]
ΧΕΙΜΑΡΡΟΝ: Ραδιοηλεγεία μὲτα ἐταιρίας λασιχῶν μάρκας «Κέλλου» ἔπασαν πρὸ πολλοῦ... συναλλαγὰι!! **ΓΕΛΑΣΤΟΣ ΑΝΤΙΠΑΟΙΑΡΧΟΣ** (Ἀσυκῶν Ἀετῶν)

[MA'-1537]
 Νηρέα, Σκουριανόπουλα, Ζάχαρη, Ἀλληλογραφῶμα; Ὁ ἀπαντήσω ἀμέσως. Στείλατε: Βασίλειαν Κλεώση, Ἰρακλειῶ 82, Νέα Ἰωνία. *Κόμης Μονταστρεδὸν*

[MA'-1538]
 Ἀληθινὸ ὄρατο, λόγια Ἀληθινῶ ὄρατου, Ἀληθινῶ... ὄρατοι!!! (Τουτέστιν: περὶ Ἀστῆρος... «κόμο»). **Σύλλογος Ἀστῆρος**

[MA'-1539]
 Ἀνυπόταχο Ναυτάκι χαρὰ(μ)ι σ'α λεφτά! (Μπήκε;) *Ἀθηναῖος τοῦ Ἀστῆρος*

[MA'-1540]
 Ἀληθινὸς ὄρατος+Ἐθνικὸς Κλαθμός=μοιρολογίετες τῆς «Νίκης» Ἑλλάδος ὄρατος ἀνοσητὰ+ἀθαθεῖς σκέψεις=μοιρολογίαι. *Κλωμὸ Φεγγάρι τοῦ Ἀστῆρος*

[MA'-1541]
 Διαπλασόπουλα, μὲ μεγάλη μου χαρὰ θὰ δεχθῶμεν ἕνα τετραδιάκι ἢ ἕνα γραμματάκι σου. Διεῦθοντες: [MA'-1341]. *Ὀνειροπόλος τοῦ Ἀστῆρος*

[MA'-1542]
 Πρωτοπαίοντας σ'α λίμνη τῆς «Διαπλάσεως» χαιρετῶ ἔλους-εξ. *Κύκνος τοῦ Ἀστῆρος*

[MA'-1543]
 Καταβαίνοντας ἀπ' τὰ νῆψη τοῦ Αἰγαίου χαιρετῶ ἔλους-εξ. *Ἰναρος τοῦ Αἰγαίου* (Συλλόγου «Ἀστῆρος») [MA'-1544]

Ἄρατε, Σκακιότη καὶ λοιποὶ μὴ ταράζετε... μοναχικὸν βίον **ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΛΙΤ!**